

Utorok 31. mája 2016

Text: J 5, 39 – 47

³⁹Skúmate Písma, lebo si myslíte, že večný život máte v nich, a tie vydávajú svedectvo o mne.

⁴⁰Ale nechcete prísť ku mne, aby ste mali život. ⁴¹Slávu od ľudí neprijímam, ⁴²ale vás som poznal, že nieto vo vás lásky k Bohu. ⁴³Prišiel som v mene svojho Otca, a neprijímate ma; keby prišiel iný vo vlastnom mene, prijali by ste ho. ⁴⁴Ako môžete veriť, keď sa navzájom oslavujete a nehľadáte slávu, ktorá je od samého Boha? ⁴⁵Nemyslíte si, že ja budem žalovať na vás u Otca; iný žaluje na vás: Mojžiš, v ktorého ste zložili nádeje. ⁴⁶Lebo keby ste verili Mojžišovi, aj mne by ste verili, veď on o mne písal. ⁴⁷Ale keď jeho písmam neveríte, ako by ste verili mojim slovám?

Piesne: ES č. 443, 537

Zamyslenie nad Božím slovom:

Text je súčasťou perikopy (5, 31 – 47), ktorej nosnou témou je Ježišova obhajoba sobotnej činnosti. Centrálnou ideou soboty je život zachovať a posvätiť, preto je Ježiš kompetentný a splnomocnený plniť Božiu vôľu a vykonávať uzdravujúcu Božiu moc aj v sobotu. V úvode Ježiš pokračuje v poukazovaní na nedostatky svojich žalobcov. Ježišovi odporcovia sa mylne domnievajú, že majú život z tradície a skúmania Písma, a preto odmietajú prísť k Ježišovi. V tomto texte sa objavujú dva v zásade odlišné pohľady: Ježiš sa spolieha na Boha, zatiaľ čo Jeho odporcovia súdia podľa vonkajšieho vzhľadu. Tým, že odmietajú Ježiša Krista, sa sám Mojžiš stáva ich žalobcom. Medzi tým, čo napísal Mojžiš, a Ježišovými slovami je totiž kontinuita. Ježišove slová privádzajú k dokonalosti všetko, čo kedysi povedal a napísal Mojžiš. V tejto časti Evanjelia podľa Jána tak vystupuje do popredia stále prítomná a aktuálna kritika spôsobu, akým ľudia vnímajú Boha a Boží zámer, ktorý sa v tomto svete realizuje od počiatku. To sa prejavuje v nesprávnom postoji k Bohu i ľuďom: v prijímaní tých, ktorí prichádzajú len s autoritou svojho vlastného mena, a odmietaní toho, ktorý bol poslaný v Otcovom mene. Prejsť zo smrti do života si preto vyžaduje v plnosti dôverovať Bohu a nasledovať príklad života Ježiša Krista, ktorý je stelesnením lásky jediného Boha k človeku a tomuto svetu, lásky, ktorá je síce vo svojich nárokoch na človeka radikálna, avšak privádza ho k plnosti obrazu, na ktorý bol stvorený, a tým mu dáva prísľub nového, večného života. Amen.

Modlitba:

Bože, ďakujeme za Tvoju milosť, za Tvoju dokonalú lásku, ktorú si nám prejavil vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi, aby sme my, hriešni ľudia, mohli byť zachránení, aby sme Ťa mohli nasledovať a prijať zaslúbenie večného života v spoločenstve s Tebou. Vďaka Ti za to veľké tajomstvo, aj keď mu nedokážeme v plnosti porozumieť. Vďaka Ti za dar Ducha Svätého, ktorý nás vedie v tomto časnom svete a pomáha nám zotrvať na ceste viery. Pomôž nám, Pane, v našej slabosti, a odpusť nám naše hriechy. Pomôž nám ostať vernými Tvojim slovám. Prosíme Ťa o silu k tomu, aby sme očistili svoje životy od sebeckva, aby naša viera nebola iba prázdny gestom, ale aby bola autentická a aktívna a viedla nás ku schopnosti povýšiť nad vlastné záujmy záujem a potreby našich blízkych. Tak sa budeme môcť aj my raz radovať dokonalou radosťou v spoločenstve s Tebou. Amen.

Doc. Mgr. František Ábel, PhD., evanjelický a. v. farár, vedúci Katedry Novej zmluvy na Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave